

OPINA națională

Revistă săptămânală de informație, opinie și idei de larg interes național
editată de FUNDATIA "ROMÂNIA DE MÂINE"

ȘCOALA – MATRICE A DESTINULUI NAȚIONAL

• O propunere în spiritul Legii învățământului: un singur Consiliu Național al Rectorilor din învățământul superior de stat și cel particular.

Prof.univ.dr.Aurelian BONDREA

La trei ani de la adoptarea Legii învățământului, în plin proces al reformei în domeniu, apare tot mai evident că o temă de stringentă actualitate o reprezintă, pentru forțele social-politice ale țării, dar și pentru opinia publică națională, sensul, conținutul și finalitatea politiciei școlare, pornind de la principiul, consacrat legislativ, al considerării școlii drept prioritate națională.

Rațiunea unui asemenea principiu este sau ar trebui să fie de la sine înțeleasă, învățământul reprezentând dintotdeauna și, cu atât mai mult în lumea modernă, matricea destinului național. În țara noastră, a intuit un asemenea adevar fundamental și l-a slujit cu credință Spiru Haret, în concepția căruia sistemul școlar trebuie „să fie oglinda fidelă a trebuințelor, aspirațiilor,

caracterului național al poporului”. În acest sens, într-un raport din 1903, pledând pentru idealul „apropierii școlii de popor” încât aceasta „să fie iubită și respectată, să fie centrul de unde să pornească curentele cele mai bune și sănătoase pentru înălțarea și întărirea neamului”, Spiru Haret cerea ca „învățământul să se potrivească țării noastre, în loc de a ne mulțumi să-l luăm făcut gata”. Pentru marele ctitor al învățământului românesc modern, școala reprezenta un instrument al modelării culturale a corpului social al țării, funcție ce revine și actualuei Legi a învățământului.

De fapt, discuțiile, adesea controversate, preocupările de diverse orientări privind modificarea și perfectionarea acesteia relevă o realitate, limpede caracterizată, recent, de prof.univ.dr.Andrei Marga, prin aprecierea că, în acest domeniu

(Continuare în pag. 7)

Examene la „Spiru Haret”

Eveniment important în devenirea Europei Retragerea trupelor sovietice din România – 1958

Ioan SCURTU

Un eveniment important, dar puțin cunoscut, din istoria României și a Europei, este retragerea trupelor sovietice din România, în anul 1958. Lucrările care au abordat acest subiect, destul de sumar de altfel, au trei puncte de vedere diferite: 1. O prezentare secă, în fapt doar a consecințelor evenimentului; în această categorie intră România în anii socialismului, elaborată de Institutul de Studii Iсторие și Social-Politice de pe lângă C.C. al P.C.R., publicată în 1980, cu o nouă ediție, sub titlu România contemporană, din 1988. 2. Există lucrări în care acest act este pus pe seama voinei liderului sovietic N.S.Hrușciov de ași face reclamă politică în Occident, ceeață să steargă impresia negativă creată după intervenția brutală a trupelor sovietice în Ungaria, în 1956. Această opiniune este susținută de Ghîță Ionescu, în lucrarea Comunismul în

România, publicată în 1964, în Marea Britanie, cu o ediție în limba română în 1994; de Victor Frunză în Istoria stalinismului în România (București, 1990); de Joseph Rothschild în cartea Întoarcerea la diversitate. Istoria politică a Europei Centrale și de Est după al doilea război mondial (Londra, 1989, cu ediție în limba română în 1997); de Florin Constantin în O istorie sinceră a poporului român (1997). 3. O apreciere mai nuanțată, în care retragerea trupelor sovietice este prezentată ca rezultatul acțiunii conducerii de la București și a voinei Kremlinului, fiecare urmărind, în fond, propriile obiective. Dintre lucrările din această categorie menționăm: Istoria românilor. De la origini până în zilele noastre,

scrisă de Vlad Georgescu, publicată în S.U.A., în 1984, cu ediție românească din 1992; Fantoma lui Gheorghiu-Dej, publicată de Vladimir Tismăneanu la București, în 1995; The History of Romania, editată de Kurt Treptow în 1995 (cu ediții în 1996 și 1997), tipărită la Iași; Ion Bulei: Seurtă istorie a Românilor (1997).

O valoare deosebită prezintă memorile lui Hrușciov (Remembers. The Last Testament, Boston, 1974), precum și cele datorate lui Ion Gheorghe Maurer (Maurer și lumea de ieri. Mărturii despre stalinizarea României, Arad, 1995); Alexandru Bărălăeanu (Alexandru Bărălăeanu despre Dej, Ceaușescu și Iliescu, București, 1997), Gheorghe Apostol (în Arhiva Secției de Istorie Orală a

Statul național și companiile transnaționale Cine decide?

Acad. N.N.CONSTANTINESCU

Sub egida Academiei de Studii pentru Dezvoltarea Economică și Socială a României, din cadrul Fundației „România de Mâine”, precum și a Institutului de Economie Națională al Academiei Române, a avut loc recent Sesiunea științifică „Probleme actuale ale economiei românești”, care a reunit personalități de primă mărime ale vieții noastre științifice – academicieni, profesori universitari, cercetători. Comunicările prezente cu acest prilej înfățuează problematica deosebit de complexă a economiei românești actuale și, pe baza unei remarcabile analize interdisciplinare, avanzează soluții practice pentru ieșirea țării din criza economică în care se zbate de mai mulți ani. La loc de frunte între aceste comunicări se situează, firesc, contribuția academicianului N.N.Constantinescu, pe care o publicăm în numărul de față al revistei noastre.

În perioada postbelică, activitatea companiilor multi și transnaționale s-a caracterizat printr-o creștere sistematică și fără precedent. Încă din anii 1973-1974, numai cele cu sediul în S.U.A. dețineau 50,4 la sută din investițiile străine directe din țările în curs de dezvoltare, iar cele cu sediul în Marea Britanie aveau o cincime din capitalurile private investite în aceste țări. Studiul ale O.N.U. arată că încă în 1980, circa 300 de companii transnaționale au declarat un profit net de aproximativ 100 de miliarde de dolari S.U.A. Încercările făcute în cadrul O.N.U. de a se ajunge la un cod de comportament al corporațiilor transnaționale, deși îndelungate și destul de perseverente, au fost împins în zona execuției. Procesul actual crescând de globalizare, desfășurat sub influența revoluției din transporturi și comunicații, avea să

spresească și mai mult forță și înfluență acestor companii. Producția dată actualmente de unele din mari companii transnaționale depășește P.I.B.-ul unor țări mici și mijlocii.

Mai mult sau mai puțin, în paralel cu acest proces, aveau să se dezvolte organisme transnaționale, de felul Fondului Monetar Internațional, Băncii Mondiale, Organizației Mondiale a Comerțului etc. prin care, nu o dată, companiile transnaționale își pot impune voința față de țările mai slabe. Totodată, mai ales după 1960, au apărut multiple variante de grupuri civice neguvernamentale și nonprofit, care, deși nu sunt nici organe statale, nici întreprinderi, încep să exercite o mare influență asupra vieții economice, sociale și politice. Această influență asupra guvernelor naționale a sporit îndeosebi după extinderea sau integrarea multor asemenea organisme pe plan internațional. O.N.G.-urile internaționale, care în varii situații pot beneficia de un însemnat sprijin, inclusiv financiar, din partea anumitor corporații transnaționale, pot dobândi puteri incredibile de mari față de anumite guverne naționale.

Profesorul japonez de științe economice Shigenobu Yamamoto avea, nu de mult, să scrie că „într-o lume aflată în crescândă globalizare, întreprinderile multinaționale și organizațiile neguvernamentale sunt considerate ca devenind actori monstruoși, având o enormă influență economică și politică.”

(Continuare în pag. 7)

Concursul
de admitere
la
Universitatea
„Spiru Haret”

Sesiunea
iulie 1998

Pag. 4-5

Manuale
recomandate

Pag. 6

(Continuare în pag. 2)

TRANZIȚIA POSTTOTALITARĂ

Amatorism politicianist și gestiune precară

Prof. univ. dr. Mircea NICOLESCU

(Urmăriri din numărul trecut)

Progresul omenirii nu poate fi realizat dacă nu se face dovadă concretă a capacitatii capitalismului să numai să resorbă crizele din societate, dar și de a ajunge la performanțe la care socialistul s-a dovedit mai eficient. În sensul că „democrația nu înseamnă numai un anumit regim politic, ea implică stoparea somajului și oprirea deteriorării standardelor de viață”. Aceste orientări, încheie cerințele unui răspuns social, se resimt și în tendințele integrării, ale U.E. în special. Necesitatea unei strategii naționale și integrate a fost relevată de multă vreme, nu numai în statele capitaliste dezvoltate, dar și în „Lumea a treia” deopotrivă cu așa-numita revoluție managerială, concretizată în adaptarea statului, firește, nu prin planificare „de direcțivă”, ci prin folosirea pârghiilor economico-financiare, și prin consolidarea legislativ-juridică a concurenței, a ordinii capitaliste. În mai toate statele există organe de planificare și strategie pentru sprijinirea comerțului exterior. Multe atribute au fost impuse statelor de exigările integrării, care deși au în vedere valorificarea oportunităților create de acest tip de relații sociale, liberei concurenței și extinderii piețelor, în special convenirea, edificarea și controlul lor, este de competență mai ales statală. Dacă în societatea capitalistă dezvoltată, procesul dezvoltării capătă asemenea trăsături esențiale, cu atât mai mult ele sunt necesare tranzitiei, care are de rezolvat trecerea de la ceea ce a fost „reprodukția socialistă largită” la un nou tip de dezvoltare, susținută, stabilă, dar care trebuie să recupereze și marile daune provocate de decompremisiile posttotalitară, de dogmatismul communist, cât și de cel postdecembrist, într-o vizionare ce nu

tratează discriminatoare umilitor când solicită vizite pentru Occident. Fără îndoială, tranzitia implică întregă societate, ca de altfel și integrarea. În mod deosebit succesul sănătății depinde de gradul de organizare a eforturilor societății și costurilor sociale deosebit de mari, pe care le implică la timpul prezent pentru probabilele oportunități pe termen mediu sau lung. Clasa noastră politică trebuie să înțeleagă anume că tranzită nu se poate desfășura la întâmplare, într-o lume tot mai organizată, care are de rezolvat lichidarea marii napoieri acumulate, dar și inserierea în necontentă modernizare a vieții sociale, a funcțiilor și instituțiilor statului, și, totodată, de acomodarea continuă a practicii sociale. Integrarea socială a științei, a cunoașterii ca element constitutiv al puterii, este o caracteristică a epocii noastre. Puterea se interesează în fond de știință aplicabilă, singura capabilă să o ghidzeze în formularea programelor care-i articulează exercițiul*. Dar de știință despovărată atât de dogmatismul communist, cât și de cel

postdecembrist, într-o vizionare ce nu

(Continuare din pag. 1)

În același an, a văzut lumina tiparului lucrarea România. Retragerea trupelor sovietice. 1958, coordonată de Ioan Scurtu; acesta a scris și studiul introductiv, care a apărut, ca și lista documentelor, în limbile română, engleză și franceză. Volumele publicate în București au valorificat documentele aflate în arhivele din România; din păcate, demersurile făcute la Moscova pentru a obține și documente din arhivele Rusiei nu au fost incununate de succes.

Pe baza surselor existente se poate reconstituire contextul în care au rămas în România trupele sovietice, activitatea și rolul lor în schimbările politice din această țară, precum și tratativele purtate pentru retragerea acestora, părăsirea teritoriului României și urmările acestui act.

Prezența Armatei Roșii pe teritoriul României datează din martie 1944, când aceasta a depășit granița de stat a României, ocupând apoi Basarabia, Bucovina și o parte a Moldovei. La 12 aprilie 1944, Uniunea Sovietică a transmis României propunerea de încheiere a unui armistițiu, în care se afirmă că „guvernul sovietic nu cere ocuparea României de către trupele sovietice în perioada armistițiului, însă trupele sovietice, cât și celelalte trupe Aliate, trebuie să aibă posibilitatea – dacă acest lucru este cerut de situația militară – să se deplaseze în toate direcțiile pe teritoriul românesc, iar guvernul României trebuie să acorde în acest scop toată asistență, prin mijloacele ei de comunicații pe pământ, pe apă și în aer”. Antonescu nu a acceptat armistițiul, iar prin lovitura de stat de la 23 august 1944 a fost înălțat de la putere. În Proclamația către români, emiță de regele Mihai la radio în scara zilei de 23 august, se anunță încheierea războiului împotriva Națiunilor Unite și se cerea: „Primiti pe soldații acestor armate cu încredere. Națiunile Unite ne-au garantat independența țării și neamestecul în treburile noastre interne”. În timp ce ostașii români au încheiat lupta împotriva Armatei Roșii, aceasta a continuat să acționeze în forță, fiind, până la sfârșitul lunii august, circa 135.000 de prizonieri, și comportându-se ca într-un teritoriu inamic. Convenția de armistițiu a fost semnată la Moscova în ziua de 12 septembrie. Articolul 3

prevedea: „Guvernul și Înalțul Comandament al României vor asigura forțelor sovietice și ale celorlalți Aliați înlesniri pentru liberă lovită mărcă pe teritoriul României, în orice direcție, dacă este cerut de situația militară”. Cu prilejul discuțiilor de la Moscova delegația română a propus ca în textul Convenției să se precizeze că după încheierea războiului trupele sovietice vor părăsi România; ministru de externe sovietic, sustinut de ambasadorii S.U.A. și ai Marii Britanii, a declarat că „este prematur să vorbim de aceasta, trupele vor fi retrase”. În fapt trupele sovietice s-au comportat în România – ca și în celelalte state în care au intrat: Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, Bulgaria, Germania – ca forțe de ocupație, având rolul de a impune regimul sovietic (stalinist). Ocupația sovietică s-a realizat cu acordul guvernelor de la Londra și Washington, consensul la Moscova și

retragerea trupelor străine din această țară, inclusiv a celor sovietice. Înălțate ce aflat despre încheierea acestui Tratat, Gheorghiu-Dej a ridicat problema retragerii trupelor sovietice de pe teritoriul României. Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român a stabilit ca această chestiune să fie discutată cu liderul sovietic, N.S. Hrușciov. Din motive tactice, Gheorghiu-Dej a evitat să ridică chiar el problema trupelor sovietice în fața liderului de la Kremlin, preferând să-l mandateze pe Emil Bodnăraș, cel mai de încredere om al sovieticilor aflat în conducerea Partidului Muncitoresc Român. Este un fapt că Gheorghiu-Dej nu se bucura de simpatia lui Hrușciov, după cum nici acesta nu-l aprecia pe liderul sovietic. În repetate rânduri Gheorghiu-Dej a fost nevoit să se replieze în fața

partidului în 1952. Când în 1954, nouă „stăpân” de la Kremlin a declarat acțiunea de înlocuire a liderilor comuniști din statele socialiste, Gheorghiu-Dej a dispus judecarea și condamnarea principalului rival, în aprilie 1954; chiar în ziua când s-a anunțat că Lucrețiu Pătrășcanu a fost executat, a apărut și comunicatul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român privind renunțarea lui Gheorghiu-Dej la funcția de secretar general al partidului și alegerea în funcția de prim-secretar a lui Gheorghe Apostol; după ce „aval schimbării” inițiat de Hrușciov a trecut, Gheorghiu-Dej a revenit la conducerea partidului, în noiembrie 1955. Prudența lui Gheorghiu-Dej de a ridica problema retragerii trupelor sovietice în fața lui Hrușciov, de teama unei reacții negative a acestuia, s-a dovedit pe deplin îndreptățită. În memoriile sale, Hrușciov avea să precizeze: „România au fost cei care ne-au propus să ne retragem forțele de pe teritoriul lor. La început i-am înțeles greșit și am incercat să-i convingem că trupele trebuie să rămână, dar mai târziu, după ce am reflectat, m-am răzgândit”. El menționează că Bodnăraș, „slăb să mă avertizeze, a pus problema: „Ce ați crede despre retragerea trupelor sovietice din România?”. Trebuie să mărturisesc să reacția mea inițială nu a fost pozitivă... Când tovarășul Bodnăraș a ridicat din senin problema trupelor, aș putea spune că m-am înțins: „Ce spui? Cum poți sugera un asemenea lucru?”. Martor al scenei, Gheorghe Apostol relatează că în momentul când a auzit cuvintele lui Bodnăraș, liderul sovietic „a sărit în picioare, apins la față și ne-a calificat pe toți naționaliștii antisovietici”. A intervenit împăcătorul Gheorghiu-Dej: „Ei bine, dacă așa considerați, ne retragem propunerea. Nu dorim să considerați că stăm pe poziție socialistă numai datorită trupelor staționate pe teritoriul nostru. Vrem să sună că noi credem sincer în construirea socialismului și în urmarea politicii marxist-leniniste, iar poporul nostru ne recunoaște ca fiind conducătorii lui și ne susține în totalitate. Dezvoltarea socialismului în țara noastră nu este determinată de presunția Uniunii Soviетice”.

Distinctie internațională de prestigiu

Forumul Național de Informare din Regatul Unit al Marii Britanii decernează, în fiecare an, prestigiosul premiu „Getting the Message Across” unor personalități ale căror realizări în domeniul comunicării sunt recomandate astfel specialistilor din întreaga lume.

Anul acesta, lucrările semnate de Eugenia GROSU POPESCU, cadrul didactic la Facultatea de Filosofie și Jurnalistică a Universității „Spiru Haret”, și-a primit consacrarea și prin faptul că juriu respectiv – la propunerea Institutului de Educație al Universității din Londra – le-a adus în atenția opiniei publice și a specialiștilor, acordându-le înaltă distincție.

La festivitatea de premiere, care s-a desfășurat la Londra în ziua de 22 aprilie, o dată cu înmânarea distincției, experții în domeniul informării și comunicării au adresat felicitări Eugeniei Grosu Popescu și echipei din care face parte.

În fotografie: Eugenia GROSU POPESCU și Trevor BAYLIS (inventatorul radioreceptorului „de jungla”) la Festivitatea de premiere.

1958 Eveniment important în devenirea Europei

Tehern din 1943, din nou la Moscova în 1944, la Yalta și Potsdam în 1945. După încheierea războiului împotriva Națiunilor Unite și se cerea: „Primii pe soldații acestor armate cu încredere. Națiunile Unite ne-au garantat independența țării și neamestecul în treburile noastre interne”. În timp ce ostașii români au încheiat lupta împotriva Armatei Roșii, aceasta a continuat să acționeze în forță, fiind, până la sfârșitul lunii august, circa 135.000 de prizonieri, și comportându-se ca într-un teritoriu inamic. Convenția de armistițiu a fost semnată la Moscova în ziua de 12 septembrie. Articolul 3

atitudinii negative a sovieticiilor și a facut-o de fiecare dată cu succes. Astfel, în 1946 și-a publicat articolele și cuvântările sub titlu **O politică românească de realizare democratice**, fapt ce a trezit suspiciunea Kremlinului; înțelegând primejdia, a evitat timp de un deceniu să mai vorbească despre o politică „românească”, punând accentul pe internaționalism și pe ajutorul sovietic; în 1948, când s-a decis punerea lui Tito în discupa Biroului Informativ al Partidelor Comuniste, Gheorghiu-Dej a propus să fie invitat și liderul de la Belgrad pentru a-și spune punctul de vedere; în față reacții negative a lui Stalin, Dej a fost de acord să prezinte chiar el materialul de condamnare a lui Tito. Înțelegând de cinei anii el a suportat spiritual dominatorul al Anei Paiker, care se bucură de sprijinul lui Molotov, dar a reușit să obțină acordul lui Stalin pentru a o înțăluia din conducerea

(V. urm.)

Într-un timpul evenimentelor din decembrie 1989, s-a spus că ne aflăm în plină revoluție managerială, dar acesta niciunul nu a dovedit reală. De altfel, nici acuzația nu are acoperire. Starea managerialismului, încă urmă, dar mai ales în prezent, nu beneficiază de atenție și sprijinul necesar, de care au atâtă nevoie școala și societatea românească. Ar fi foarte bine dacă în urmă cu opt ani no-am fi aflat în desfășurarea unei revoluții manageriale; realitatea este că sfârșirea cunoașterilor, nivelul cercetării științifice și pregătirii specialiștilor în acest domeniu sunt departe de standardele europene. Activitatea managerială trebuie atribuită celor care dețin sunta și nu celor cu drepturi de proprietate materială.

De regulă, instituțiile le este proprie o anumită structură managerială, iar evenimentele de anunț și următoarele au evidențiat clauza și interesul tineretului pentru știința managementului, facultățile existente s-au dezvoltat numeric și calitativ. Înființându-se un număr însemnat de catedre și cursuri de management, publice și private, atât în București, cât și în alte centre universitare și nu numai. Deci, o puternică mișcare, cu școli și cursuri de tot felul, cu durată mai lungi sau mai scurte, unele doar de cătreva săptămâni și chiar zile. Concomitent, a apărut o bogată literatură de specialitate, alcătuită din traduceri, dar și lucrări românești, multe de valoare, unele chiar de referință, rod al cercetării științifice de profil, al muncii unor cadre didactice din acest sector, al altor specialiști, demni de laudă.

Idee unui asemenea știință a fost susținută de personaliști cu renume în lumea oamenilor de știință, în frunte aflându-se acad. Gheorghe Zane, profesorul de economie al subsemnatului la Universitatea din Iași, acad. Ștefan Milcu, apoi acad. Mihai Drăgănescu, care a scris și a vorbit cel mai mult despre știința conducerii, acad. Marius Peculea, adept al dezvoltării științei

MANAGEMENTUL UNIVERSITAR

Sursă și resursă de creație

Prof. univ. dr. Emil MIHULEAC

manageriale. La Academia Română, la Editura acesteia – ca și la Editura didactică și pedagogică ori la alte edituri – s-au tipărit cărți de specialitate, din domeniul științei conducerii; în 1994, la Academia Română, s-a organizat primul simpozion cu tema „Managementul ca știință” ale cărui lucrări s-au denumit în sute de secțiuni. Aici, specialiști din Centrul universitar București și din provincie au atestat prin argumente și au probat cu fapte necesitatea unei științe manageriale, în locul practicisimului, cu care se încerca și – într-o mai mică măsură – se continuă și astăzi – să se înlocuiască teoria care solicită eforturi intelectuale mai mari, timp și bani, dar asigură repede succesul, evitând numărul mare de încercări costisitoare, care facilitează erorile și eșecul.

Lumea trăiește azi o stare de criză care solicită o acțiune concertată în toate planurile; învățământul, în România, constituie o prioritate națională, care urmărește realizarea idealului educațional, întemeiat pe tradițiile umaniste, pe valorile democrației, pe aspirațiile societății românești și contribuie la păstrarea identității naționale. Legea 88/1993 vizează ridicarea calității procesului de învățământ, până la atingerea standardelor europene eliminarea consecințelor negative ale cunoașterii explozive și necontrolate din rețea de învățământ superior. Cauzele eforturilor „în gol” și, oricum, mult îndepărtate de efectele așteptate, se regăsesc într-o insuficientă unitate de acțiuni a specialiștilor. Asigurarea

compatibilității standardelor românești cu cele europene avansate impune un învățământ adecvat și obligatoriu pentru toate facultățile, începând cu cele economice și ingineresci, mai avansate privind știința managementului.

Pregătirea universitară în general are nevoie a fi perfecționată astfel: pe discipline este nevoie a se găsi un echilibru între abordarea teoretică și pragmatică; prioritate acordată învățământului formativ; ponderea metodelor active și participative, pentru a stimula procesele de gădire ale studenților; elaborare de programe noi pentru pregătirea cadrilor didactice; dezvoltarea abordării interdisciplinare și sistemică; completarea învățământului cu cunoștințe manageriale și de informatică; pentru economiști, mai multe cunoștințe tehnice și tehnologice, iar pentru ingineri, cunoștințe economice, la fel de aprofundate; dimensionarea conținutului practic, în raport cu profilul respectiv, lucru efectiv într-o întreprindere, instituție, organizație etc.

Lucrările unui alt simpozion pe această temă, cel din iunie 1997, au evidențiat că știința managementului, ca și toate celelalte științe și discipline, se învăță la școală și ar fi bine că unele cunoștințe să figureze chiar în programele școlii primare, ale gimnaziului și liceului, pentru însușirea terminologiei specifice, întocmai cum se petrec lucrările cu celelalte discipline din învățământul românesc.

În ansamblu, la noi, învățământul managerial este insuficient orientat, iar prin revers, este în continuare

pericolat de improvizare și superficialitate. De aici, **nevoia imbinătățirii radicale a procesului de învățare a acestei științe**. Realizările de până acum pot constitui un modest punct de plecare; ele sunt contribuții importante care au permis creșterea prestigiului școlii românești de management pe parcursul celor 80 de ani de existență.

Cultura managerială ce va fi prezentă probabil în programele de învățământ managerial poate satisface într-o primă fază aspectele epistemologice și cele cognitive, nu și pe cele pragmatice. Cererea de învățământ managerial, ca și structura acestuia, sunt acum influențate într-o mare măsură de economic și nevoile lui acute, care acționează în paralel pe două direcții: prin conținutul strategiilor de dezvoltare și prin comportamentul pieței, de care trebuie ținut seamă, în mod serios. Aceasta mai cu seamă în planul promovării, pe baza competenței, a managerilor din toate domeniile, nu numai a celor din sfera economică, așa cum s-a practicat – și lumea s-a obișnuit cu asemenea abordare. Este drept că managementul s-a măsurat în zona economicului, dar astăzi s-a generalizat, fiind prezent în toate sferelor vieții umane.

Regădindrea învățământului românesc de management trebuie văzută în corelație cu celelalte mutații monostructurale (integrarea, reforma economică, restrukturarea, privatizarea) și poate că nu s-a înțeles încă de forurile îndrăgite efortul – destul de mare –

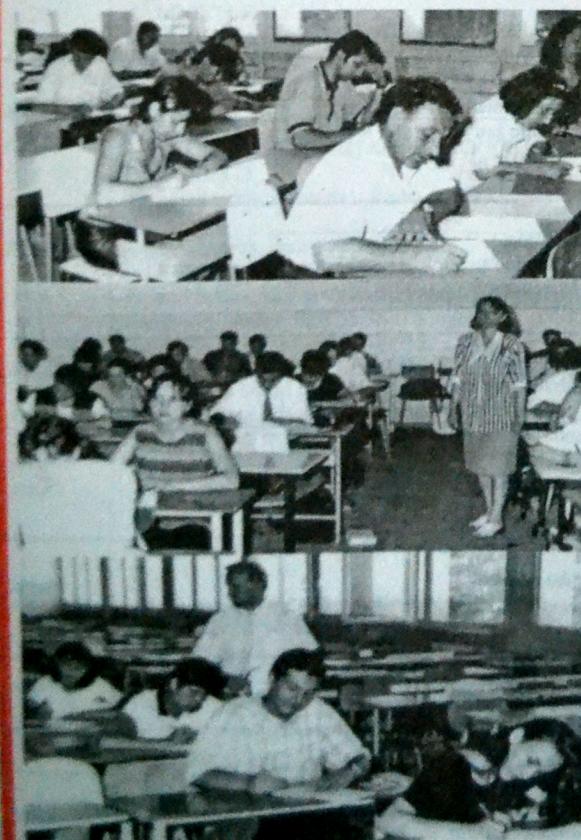
depuș pentru înființarea unui simpozion național, cu o atenție generată temă și problematică pusă în discuție. Au fost dezbatute problemele extrem de importante care trebuiau să devină priorități prin deciziile la nivel macro în cîteva sectoare unde știința managementului pătrunde de extreム de greu, doar două exemple, în sectorul agricol și în administrația publică centrală și locală.

S-au amintit și cîteva cauze care explică unele eforturi zadarnice lipsă unei legături între specialiștii din știința managementului și managerii care conduc întreprinderi și instituții din economia și societatea românească; această ruptură se poate impune ambelor părți. Apoi neangajarea specialiștilor din acest domeniu la elaborarea proiectelor de reformă. Deocamdată, se impune o măsură: stăvîlă amatorismului și a ignoranței care continuă să avanzeze în dauna cunoașterii și a soluțiilor bazate pe știință; încercarea de înlocuire a științei managementului care trebuie învățat temeinic, cu empirismul limitat. În loc de știință cu rigorile ei, se preferă acțiunile facile; în loc de fapte și instrumentar matematic se admite narativă, la care se pricpe mai mulți, pentru că este mai ușor.

România are nevoie, acum mai mult ca altă dată, de **competențe manageriale** în toate domeniile. Este bine să ne cunoaștem mai temeinic, unindu-ne eforturile și îmbinându-ne unele orgolii. Este necesară o mai mare luare aminte privind accederea la o mai înaltă conștiință de sine, cu corolarul ei firesc – **solidaritatea națională** întru creație autentică și durabilă, în măsură să exprime și să consacre în valori liber convertibile specificului național.

Oamenii de știință să actioneze împreună cu oamenii politici, într-un efort comun și o colaborare prietenosoasă și sinceră, în slujirea interesului național al societății civile pentru bunăstarea tuturor, pentru o viață liniștită și prosperă.

Examene la „Spiru Haret”

UN ATU INCONTESTABIL în organizarea practicii la Facultatea de Drept

Organic articulată în programele de învățământ ale facultății din perspectiva complexelor cerințe impuse de edificarea statului democratic de drept, de mare actualitate, practica efectuată de studenți este astfel concepută încât să confere pregătirii acestora un plus de cunoștințe, prin accesul direct la structurile juridice, instituționale existente. O astfel de șansă au avut-o studenții anului II, seria B care au beneficiat de o deplasare la Centrul de Reeducare a Minorilor din Găești pentru a profunda ampla problematică predată la disciplinele criminologie și penologie, urmărind de la sursă modalitățile folosite de specialiști în procesul de reeducație, de recuperare a minorilor delincvenți.

Conceput într-o vizină interdisciplinară de către lector univ. dr. Ortansa BREZEANU, programul, prin întreaga lui desfășurare, a confirmat nu numai profesionalismul cu care a fost elaborat, ci și interesul nedisimulat al studenților, efortul lor de a pătrunde în acest laborator misterios al remodelării, reinstruirii timerilor care, din ignoranță, din teribilism încalcă rigorile legii, comitând regretabile infracțiuni. Această deschidere către un alt domeniu al cunoașterii și pregătirii nu putea să nu fascineze pe studenți, orele de practică petrecute în această instituție aducând multe elemente noi în experiența Facultății de Drept dobândită în perfeționarea acestui proces, niciodată organizat cu un scop în sine.

Pentru a stimula acest interes și a nu transforma practica de documentare la sursă într-o excursie oarecare ce ar putea satisface doar apetitul pentru senzational, închîndu-se astfel drumul de acces al generațiilor viitoare de studenți, chiar constituirea grupei de studenți s-a făcut după anumite criterii, cunoscute, firește, din timp de către acestia. Prezența și activitatea la seminarii, prioritate având cei cu frecvență maximă, participarea la elaborarea și susținerea unor referate, contribuțile prin comunicările prezентate la Sesiunea științifică a studenților, care a avut loc în această primăvară, au fost căteva din criteriile care au ajutat la alegerea celor 38 de studenți „norocoși”. De loc discriminatorie, aplicarea acestor criterii a constituit un real stimulent în pregătirea preliminară.

Un prim și edificător moment după desfășurarea la Centrul de Reeducare din Găești l-a constituit prezentarea instituției cu tulburătoarele ei probleme în aplicarea măsurilor de

reeducație, uneori restrictive, modalitățile, totuși foarte nuanțate, folosite în funcție de vîrstă, grad de școlarizare, situații familiare, de gravitatea infracțiunilor comise, dificultățile reale ce apar în procesul de recuperare într-o astfel de colectivitate foarte eterogenă din toate punctele de vedere. S-a putut realiza astfel un dialog util între specialiști și studenți care au atras, prin calitatea întrebărilor - o adevarată provocare -, prin întreaga lor jumătate, respectul interlocutorilor surprinsă plăcut de modul profesionist în care încearcă să pătrundă în sfera dreptului penal și a politicii penale, să stăpânească legislația în domeniul criminologiei.

În acest cadru generos s-au realizat 10 studii de caz, mai ales în rândul minorilor care au săvârșit infracțiuni cu violență sau care au persistat într-o anumită activitate infracțională.

Pentru a înlesni un contact nemijlocit al studenților cu minorii delincvenți, urmărindu-se, în același timp, și aplicarea unor metode și tehnici de cercetare din spectrul criminologiei, a fost organizat un test cu dificultate în implementare, elaborat de Institutul de Cercetări Juridice, Sectorul de Drept Public, având ca temă reacția familiei și a prietenilor față de faptele minorilor internați, precum și reacția acestora față de sancțiunile de drept penal ce li s-au administrat. Testul - gen interviu - a cuprins 100 de subiecți, datele și concluziile oferite de studenții de caz formând obiectul unui seminar special. Studenții au putut astfel participa la toate activitățile desfășurate în Centrul de Reeducare, vizitând sălile de clasă, laboratoare, ateliere, biblioteci, dormitoarele, sălile de masă.

Desfășurată într-o ambienta pe căi de instructivă pe atât de agreabilă, practica desfășurată direct în cadrul unei instituții de profil a deschis un nou orizont pregătirii studenților care au fost încântați de întreaga organizare, de exceptionalele condiții oferite și în acest sens. Un atu incontestabil în organizarea practicii studenților de la Facultatea de Drept, un argument în plus pentru calitatea acestui proces.

Adela DEAC

FUNDATIA „ROMÂNIA DE MÂINE” UNIVERSITATEA „SPIRU HARET”

CONCURS DE ADMITERE pentru anul universitar 1998/1999

la facultățile și colegele autorizate să funcționeze prin Hotărâre de Guvern

CONCURSUL DE ADMITERE în anul I va avea loc între 10 și 31 iulie 1998.

Se susțin **două probe** (la disciplinele prevăzute la specializările similare de la facultățile de stat) **scris și/sau oral**. Se va lua în calcul și **media de la bacalaureat, ca o notă alături de notele de la scris și oral** (se adună și se împarte la 3).

Înscrieri se fac până în preziua primei probe de concurs.

Taxa de înscriere la concursul de admitere: 120.000 lei.

La facultățile la care nu se ocupă toate locurile, a doua sesiune se va organiza în luna septembrie.

Informații suplimentare se obțin de la secretariatele facultăților.

Nr. crt.	DENUMIREA FACULTĂȚII (COLEGIULUI)	NUMĂR DE LOCURI	PROBE DE CONCURS
1	DREPT Complexul universitar „Spiru Haret”, Grozăvești (Platforma Politehnicii) Tel. direct: 410.42.59; Centrala: 410 43 75 /16 /17 /22 /25; 410 43 80 /16 /17 /22 /25	ZI FF 400 200	- Limba română - Istoria românilor - scris - oral
2	MARKETING ȘI COMERT EXTERIOR Complexul universitar „Spiru Haret”, Grozăvești (Platforma Politehnicii) Tel. direct: 410.42.59; Centrala: 410 43 75 /16 /17 /22 /25; 410 43 80 /16 /17 /22 /25	ZI FF 400 200	- Algebră și analiză matematică - Economie sau Geografia României - scris - oral
3	MANAGEMENT FINANCIAR - CONTABIL Complexul universitar „Spiru Haret”, Grozăvești (Platforma Politehnicii) Tel. direct: 410.42.59; Centrala: 410 43 75 /16 /17 /22 /25; 410 43 80 /16 /17 /22 /25	ZI FF 400 200	- Algebră și analiză matematică - Economie sau Geografia României sau Contabilitate - scris - oral
4	SOCIOLOGIE - PSIHOLOGIE Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului Telefoane: directe 330 55 98 și 330 34 80; centrala 330 40 40 /140	ZI 200	- Psihologie - Sociologie sau Biologie sau Filosofie sau Logică sau Matematică - scris - oral
5	LIMBI ȘI LITERATURI STRĂINE Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului - specializarea: limbi și literaturi străine - specializarea: limba și literatura străină - limba și literatura română Telefoane: directe 330 55 98 și 330 34 80; centrala 330 40 40 /157	ZI 250 ZI 75 FF 36	- Limba și literatura străină A - Limba și literatura străină B sau o limbă și literatură de circulație internațională sau Limba română - Limba și literatură străină A (engleză sau franceză, la alegere) - Limba și literatura română B - scris - scris - scris - scris
6	FILOSOFIE ȘI JURNALISTICĂ Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului Telefoane: directe 330 55 98 și 330 34 80; centrala 330 40 40 /183	ZI 200 FF 100	- Limba română - Filosofie - scris - oral
7	GEOGRAFIE Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului Telefoane: directe 330 55 98 și 330 34 80; centrala 330 40 40 /183	ZI 100 FF 50	- Geografia României - Geografia fizică generală sau Geografia umană și economică a lumii - scris - oral
8	ISTORIE Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului Telefoane: directe 330 55 98 și 330 34 80; centrala 330 40 40 /183	ZI 100 FF 50	- Istorie universală - Istoria românilor - scris - oral

9	MEDICINĂ VETERINARĂ Sos. Străulești, nr. 14 Tel. 230 68 40	ZI FF	100	- Biologie (cls. a XII-a) - Chimie organică (cls. a X-a)	- scris - oral
10	MATEMATICĂ - INFORMATICĂ Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului Telefoane: directe 330 55 98 și 330 34 80; centrala 330 40 40 /183	ZI FF	100 50	- Algebră și analiză matematică Geometrie plană și în spațiu și Trigonometrie	- scris - oral
11	EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului Telefoane: directe 330 55 98 și 330 34 80; centrala 330 40 40 /157	ZI FF	100 50	- etapa I: probă de motricitate - etapa a II-a: măiestrie sportivă - Biologie (cls. a XI-a)	- scris
12	ARHITECTURĂ ȘI URBANISM Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului Telefoane: directe 330 55 98 și 330 34 80; centrala 330 40 40 /157	ZI	100	- Desen tehnic și desen liber - Matematică	- probă practică - scris
13	MUZICĂ Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului Telefoane: directe 330 55 98 și 330 34 80; centrala 330 40 40 /157	ZI FF	100 50	- Noțiuni de teoria muzicii - Solfeiu la prima vedere (grad mediu) - Probă de auz muzical	- scris - oral - oral
14	MANAGEMENT — BRAȘOV - specializarea: managementul firmei Str. 13 Decembrie, nr. 125 Tel. 068 /42 04 37	ZI FF	200 120	- Algebră și analiză matematică - Economie sau Geografia României	- scris - oral
15	ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ADMINISTRATIVE — BRAȘOV - specializarea: administrație publică Str. 13 Decembrie, nr. 125 Tel. 068 /42 04 37	ZI FF	120 60	- Limba română - Istoria românilor sau Economie	- scris - oral
16	MANAGEMENT FINANCIAR - CONTABIL — CRAIOVA Str. Brestei, nr. 1. Tel. 051 /19 82 65	ZI FF	200 100	- Algebră și analiză matematică - Economie sau Geografia României sau Contabilitate	- scris - oral
17	MANAGEMENT FINANCIAR - CONTABIL — CONSTANȚA Str. Melodiei, nr. 3 Tel. 041 /66 62 05	ZI FF	200 100	- Algebră și analiză matematică - Economie sau Geografia României sau Contabilitate	- scris - oral
18	DREPT — CONSTANȚA Str. Melodiei, nr. 3. Tel. 041 /66 62 05	ZI FF	120 60	- Limba română - Istoria românilor	- scris - oral
19	FINANȚE ȘI CONTABILITATE — CÂMPULUNG MUSCEL Str. Traian, nr. 223. Tel. 048 /81 40 00	ZI FF	90 45	- Algebră și analiză matematică - Economie sau Geografia României sau Contabilitate	- scris - oral
20	MANAGEMENT FINANCIAR - CONTABIL — RÂMNICU VÂLCEA - specializarea: finanțe - contabilitate Calea lui Traian, nr. 330 Tel. 050 /74 26 25	ZI FF	90 45	- Algebră și analiză matematică - Economie sau Geografia României sau Contabilitate	- scris - oral
21	COLEGIUL UNIVERSITAR PEDAGOGIC — BUCUREȘTI - specializarea: institutor - limba franceză - specializarea: institutor - muzică Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului Telefoane: directe 330 55 98 și 330 34 80; centrala 330 40 40 /187 .	ZI FF	100 50	- Probă de aptitudini pedagogice și artistice - Limba română - Limba franceză	- scris - oral
22	COLEGIUL UNIVERSITAR PEDAGOGIC — CÂMPULUNG MUSCEL - specializarea: institutor - limba engleză - specializarea: institutor - desen Str. Traian, nr. 223 Tel. 048 /81 40 00	ZI FF	100 50	- Probă de aptitudini pedagogice și artistice - Limba română - Limba engleză	- scris - oral
23	COLEGIUL UNIVERSITAR PEDAGOGIC — BLAJ - specializarea: institutor - desen Str. Doctor Vasile Suciu, nr. 26 Tel. 058 /71 12 51	ZI FF	100 50	- Probă de aptitudini pedagogice și artistice - Limba română - Desen liber	- scris - oral
24	COLEGIUL UNIVERSITAR PEDAGOGIC — RÂMNICU VÂLCEA - specializarea: institutor - muzică Calea lui Traian, nr. 330 Tel. 050 /74 26 25	ZI FF	100 50	- Probă de aptitudini pedagogice și artistice - Limba română - Muzică	- scris - oral

MANUALE RECOMANDATE PENTRU CONCURSUL DE ADMITERE ÎN FACULTĂȚI

ÎN ANUL UNIVERSITAR 1998 - 1999

MATEMATICĂ

ALGEBRĂ

Matehmatică: Algebră, clasa a IX-a, ediția 1993 (1994, 1995, 1996), autori: C. Năstăsescu, C. Niță, Gh. Răduț, fără Cap. VII. Algoritmi.

Matehmatică: Algebră, clasa a X-a, ediția 1994 (1992, 1995, 1996), autori: C. Năstăsescu, C. Niță, C. Popa, fără Cap. III. Noțiuni de aritmetică a numerelor întregi și fără Cap. V. Elemente de prelucrare automată a datelor.

Matehmatică: Elemente de algebră superioră, clasa a XI-a, ediția 1995 (1993, 1994, 1995), autori: C. Năstăsescu, C. Niță, I. Stănescu; fără Cap. I. Permutări.

Matehmatică: Algebră, clasa a XII-a, ediția 1996 (1993, 1994, 1995), autori: I.D. Ion, A. Ghioa, N. Nediuț; nu se cer la Cap. I. Preliminarii, Numere pătratice; Cap. V. Spații vectoriale.

ELEMENTE DE ANALIZĂ MATEMATICĂ

Matehmatică: Elemente de analiză matematică, clasa a XI-a, ediția 1995 (1993, 1994, 1996), autori: Gh. Gussi, O. Stănișilă, T. Stoica; la Cap. I. Numere reale. Funcții reale; nu se cer; marginile ale submulțimilor lui IR, axioma lui Cantor; prezentarea geometrică a lui IR (dreapta reală); reprezentarea decimală; vecinătăți ale punctelor plus infinit, marginile ale funcțiilor reale; la Cap. II. Limite de siruri, limite de funcții, nu se cer; serii convergente, serii divergente, exemple; la Cap. VI. Funcții derivabile, nu se cer: diferențială, aplicații directe ale derivatelor (viteză și accelerare) unui imobil în mișcarea rectilinie, intensitatea curentului electric, aproximări liniare); derivată unei funcții are proprietatea lui Darboux; la Cap. V. Aplicații ale derivatelor în studiul variației funcțiilor, nu se cer: Aplicații ale analizei matematice în cinematică.

Matehmatică: Elemente de analiză matematică, clasa a XII-a, ediția 1996 (1993, 1994, 1995), autori: N. Boboc, I. Colojoră; la Cap. I. Primitive, nu se cer; 4. A doua metodă de schimbare de variabilă; la Cap. II. Funcții integrabile, nu se cer: suma Darboux și calculul integrală definite pornind de la definiție; la Cap. III. Aplicații ale integralei definite și metode de calcul, nu se cer; 5. Calculul aproximativ al integralelor definite și demonstrații la: 2. Volumul corpului de rotație; 3. Lungimea graficului unei funcții cu derivată continuă; 4. Aria suprafețelor de rotoare; 5. Centrul de greutate; 7. Lucru mecanic.

La profilul Arhitectură, pentru Algebră se cer numai: Elemente de algebră superioră, clasele a XI-a, ediția 1995 (1993, 1994, 1996), autori: C. Năstăsescu, C. Niță, I. Stănescu, fără Cap. I. permutări; pentru Elemente de analiză matematică, se cer: Elementele de analiză matematică, clasa a XI-a, ediția 1995 (1993, 1994, 1996), numai Cap. IV și V cu eliminările menționate mai sus.

GEOMETRIE ȘI TRIGONOMETRIE

Matehmatică: Geometrie și trigonometrie, clasa a IX-a, ediția 1993 (1994, 1995, 1996), autori: A. Cota, M. Răduț, M. Răduțu, F. Vornicescu, nu se cer; Cap. I. Studiul axiomaticei al geometriei; 2. Distanță, axioma riglei; 3. Drepte și semidrepte; 4. Unghi, Axiomă unghiului; Cap. VII. Teme pentru cercuri de elevi.

Matehmatică: Geometrie și trigonometrie, clasa a X-a, ediția 1994 (1993, 1995, 1996), autori: A. Cota, E. Károlyi, F. E. Popa, M. Răduț, M. Răduțu, F. Vornicescu, nu se cer; Cap. VII. Teme pentru cercuri de elevi.

BIOLOGIE

Biologie (Biologie vegetală) clasa a IX-a, ediția 1993 (1994, 1995, 1996), autori: M. Andrei, F. Mărășcu, I. Popescu, M. Soigan.

Biologie (Biologie animală) – manual pentru clasa a X-a, ediția 1994 (1995, 1996), autori: Gh. Năstăsescu, Z. Partin.

Biologie (Anatomia și fiziologia omului) – manual pentru clasa a XI-a, ediția: 1995 (1996), autori: I. Teodorescu Exarciu, I. Ciuhat, S. Gherghescu, M. Soigan.

Biologie (Genetica și evoluționism) – manual pentru clasa a XII-a, ediția 1996 (1995), autori: P. Raicu, B. Stugren, D. Duma, F. Mărășcu, N. Coman.

ECONOMIE

Economie – manual pentru clasa a XI-a licee și școli normale, ediția 1995, (1996), autori: M. Coșea, I. Gavriliță, P. Tânase Ghiță, D. Nițescu, C. Popescu.

GEOGRAFIE

Geografia fizică generală, clasa a IX-a, ediția 1993 (1994), autori: Gr. Posea, O. Mândruț.

Geografia umană și economică a lumii, clasa a X-a, 1994, autori: V. Tufescu, Gr. Posea, V. Cucu, I. Velcea, O. Mândruț.

Geografia mediului înconjurător, clasa a XI-a, 1995, autori: V. Tufescu, Gr. Posea, H. Ardelean.

Geografia României, clasa a XII-a, ediția 1996, autori: V. Tufescu, Cl. Giurcăneanu, I. Mierla.

ISTORIE

ISTORIA ROMÂNIILOR

Istoria românilor din cele mai vechi timpuri până la Revoluția din 1821, clasa a XI-a, ediția 1995, autori: M. Manea, A. Pascu, B. Teodorescu.

Istoria românilor de la 1821 la 1898, clasa a XII-a, ediția 1996 (1995), autori: M. Manea, B. Teodorescu.

ISTORIA UNIVERSALĂ

Istoria universală antică și medievală, clasa a IX-a, ediția 1993 (1991, 1992), autori: St. Pascu, A. Bodor, V. Boscăneanu.

Istoria universală modernă și contemporană, clasa a X-a, ediția 1994 (1992, 1993), autori: C. Mureșan, V. Vesa, V. Cristian, E. Vârgolici.

ISTORIA ANTICĂ

Istoria universală antică și medievală, clasa a IX-a, ediția 1993 (1991, 1992), autori: St. Pascu, A. Bodor, V. Boscăneanu (Numai parte a istoriei anticei).

Istoria românilor din cele mai vechi timpuri până la Revoluția din 1821, clasa a XI-a, ediția 1995, autori: M. Manea, A. Pascu, B. Teodorescu (Numai parte a istoriei anticei).

LOGICA

Logică, manual pentru clasa a IX-a – licee și clasa a XI-a – școli normale, ediția 1993 (1994), autor: P. Bielitz.

FILOSOFIE

Filosofie, clasa a XII-a liceu și clasa a VIII-a – școli normale, ediția 1996 (1994), autori: A. P. Iliescu, M. Mironu, A. Mironu.

PEDAGOGIE

Pedagogie generală, clasa a IX-a – școli normale, ediția 1992 (1993, 1994, 1995), autori: I. Nicola, D. Farcaș.

Didactică – manual pentru clasa a X-a – școli normale, ediția 1993 (1992, 1993, 1994, 1995) autori: I. Cergheș, I.T. Radu, E. Popescu.

Teoria educației și noțiuni de cercetare pedagogică, manual pentru clasa a XI-a – școli normale, ediția 1994 (1993, 1995, 1996), autori: I. Nicola, D. Făgăraș.

PSIHOLOGIE

Psihologie, clasa a X-a – școli normale, licee, ediția 1994, autori: P. Popescu Neauan, M. Zlate, T. Crețu; nu se cer Cap. XXIV – Grupul și psihologia de grup.

PSIHOEDUCOGIE SPECIALĂ

Psihopedagogie specială – manual pentru școli normale, clasa a XII-a, 1996 (1994, 1995), autor E. Verza.

SOCIOLOGIE

Sociologie, clasa a X-a, ediția 1994, autori: V. Constantinescu, P. Grigorescu, P. Stoleru.

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

LIMBA ROMÂNĂ

Limba română, manual pentru clasa a V-a, ediția 1989 (1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996), autori: A. Dumitrescu, V. Teodorescu, integral.

Limba română, manual pentru clasa a VI-a, ediția 1990 (1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996), autori: M. Butoi, Gh. Constantinescu-Dobridor, integral.

Limba română, manual pentru clasa a VII-a, ediția 1991 (1992, 1993, 1994, 1995, 1996), autor: I. Popescu, integral.

Limba română, manual pentru clasa a VIII-a, ediția 1992 (1994, 1995, 1996), autor: I. Popescu, integral.

Limba și literatura română, manuale pentru clasele a IX-a, a X-a, a XI-a și a XII-a, indicate pentru Limba română, capitole: Compunere școlară și Exerciții de cultivare a limbii.

LITERATURA ROMÂNĂ

Limba și literatura română, clasa a IX-a, ediția 1993 (1994, 1995, 1996), autori: M. Anghelescu, Gh. Lăzărescu, N.I. Nicolae, C. Barboi, A.Gh.Olteanu, C. Stoica, E.Berea-Găgeanu, V. Gheorghiu, C. Otobacu, acad. I. Coteanu.

Limba și literatura română, clasa a X-a, ediția 1994 (1995, 1996), autori: N.I. Nicolae, A.Gh.Olteanu, E.Leahu, C.Parfene, M. Pavnotescu, E.Berea-Găgeanu.

Limba și literatura română, clasa a XI-a, ediția 1995 (1996), autori: M. Pavnotescu, N.I. Nicolae, A.Gh.Olteanu, Gh. Lăzărescu, V. Teodorescu, E. Leahu, M. Cerkez, L. Pavel, F. Ioniță.

Limba și literatura română, clasa a XII-a, ediția 1996 (1993, 1994, 1995), autori: A. Grigor, M. Iancu, A. Ilian, E.Neagoe, M. Nebunu, N.I. Nicolae, A.Gh.Olteanu, I.Pavel, E. Roșca.

PRIMA LIMBĂ ȘI LITERATURA STRAINE

LIMBA ȘI LITERATURA ENGLEZĂ

Limba engleză, clasa a IX-a (anul V de studiu), ediția 1993 (1994, 1995), autori: D. Bunaci, V. Bilec, R. Surdulescu, C. Cojan, A. Tănăsescu.

Limba engleză, clasa a X-a (anul VI de studiu), ediția 1994 (1993, 1995), autori: S. Dorr, R. Surdulescu, M. Tatos.

Manual pentru clasa a XII-a (anul X de studiu), ediția 1978, autori: V. Bilec, P. Voicu Dohotaru.

A DOUA LIMBĂ ȘI LITERATURA STRAINĂ

LIMBA ȘI LITERATURA ENGLEZĂ

Limba engleză, clasa a IX-a (anul IV de studiu), ediția 1993 (1994, 1995), autori: D. Bunaci, G. Gălățeanu Famoagă.

Limba engleză, manuale pentru clasele a IX-a, a X-a și a XI-a, indicate pentru prima limbă străină.

LIMBA ȘI LITERATURA FRANCEZĂ

Limba franceză, manual pentru clasa a IX-a (anul V de studiu), ediția 1993 (1994, 1995), autori: A. Botescu, M. Ciurel, F. Mihai.

Limba franceză,

manual pentru

clasele a IX-a, a X-a și a XI-a, ediție

pentru prima limbă străină.

LIMBA ȘI LITERATURA GERMANĂ

Limba germană,

clasa a IX-a, ediția 1993, autori: I. Alexandrescu, C. Cosmatu, I.G. Lăzărescu.

Limba germană,

clasa a X-a (anul VI de studiu), ediția 1994 (1995, 1996), autori: I. Chițăran-Muller, H. Müller.

Limba germană,

clasa a XI-a (anul VII de studiu), ediția 1995 (1996), autori: I. Chițăran-Muller.

Limba germană,

clasa a XII-a (anul VIII de studiu), ediția 1996 (1993, 1994, 1995, 1996), autor M. Sarasău.

LIMBA ȘI LITERATURA RUSĂ

Limba rusă,

clasa a IX-a (anul V de studiu), ediția 1993 (1994, 1995), autori: C. Dumitru, C.C.Nicolau, E. Proca.

Limba rusă,

manuale pentru clasele a IX-a, a X-a și a XI-a, indicate pentru prima limbă străină.

LIMBA ȘI LITERATURA SPANIOLĂ

Limba spaniolă,

clasa a IX-a, ediția 1992 (1994, 1995, 1996), autor: C. Hancu.

Limba spaniolă,

clasa a X-a, ediția 1994 (1995, 1996), autori: T. Bădiceanu, A. Cherebeticu, I. Ionescu.

Limba spaniolă,

clasa a XI-a, (anul IX de studiu), ediția 1997 și ediția 1981 (anul X de studiu), autori: C. Duhăneanu, I. Costin.

Limba spaniolă,

clasa a XII-a, ediția 1996 (1995), autori: F. Angelescu, I. Costin, D. Duhăneanu.

LIMBA ȘI LITERATURA LATINĂ

Limba latină,

clasa a IX-a, ediția 1994 (1995, 1996), autori: I. Fischer, M. Morogan, N. Nasta.

Limba latină,

clasa a X-a, ediția 1994 (1995, 1996), autori: M. Capoianu, G. Creția, M. Ivan.

Limba latină,

clasa a XI-a, ediția 1995 (1996), autori: V. Bălăianu, E. Cizek, M. Nasta.

Limba latină,

clasa a XII-a, ediția 1996 (1995, 1996), autori: M. Capoianu, G. Creția.

LIMBA ȘI LITERATURA ITALIANĂ

Limba italiană,

clasa a IX-a, ediția 1994, autori: După manualele indicate pentru prima limbă străină.

DESEN

DESEN TEHNIC

Desen tehnic 1, clasa a IX-a, ediția 1992 (1993, 1994), autori: M. Husein, M. Tudose.

Desen tehnic 2

Desen tehnic 2, clasa a X-a, ediția 1994 (1992, 1993), autori: Gh. Husein, M. Tudose.

ȘCOALA – MATRICE A DESTINULUI NAȚIONAL

(Continuare din pag. 1)

predomină optici politice subordonate unor grupuri de interese, învățământul de azi fiind unul „ce asumă lucru insuficient, în calificările pe care le dă, nevoie de modernizare și de ieșire din criza ale jări noastre, un învățământ cu prea puține efecte în înnoirea cunoașterii, a tehnologilor, a societății, un învățământ rămas în esență reproductiv, ce solicită mai mult memorie elevilor și studenților, un învățământ centralist și egalitarist, ca organizare”. Din aceste considerente, Ministerul Educației Naționale a propus Parlamentului modificări ale Legii Învățământului (1995) și ale Ordonanței 36 pe direcția susținerii legislative a unui învățământ orientat spre învățarea inovativă.¹

Un asemenea deziderat major presupune, fără îndoială, că, în spiritul principiilor deja însărcinate în legea adoptată cu trei ani în urmă, reforma învățământului să fie constant ferită de instrucția sau amestecul intereselor și doctrinelor de partid, organizarea și conținutul procesului instructiv-educativ păstrându-se în afara oricăror „criterii exclusiviste și discriminatorii, de ordin ideologic, politic, religios sau etnic”, aşa cum prevedea legea. Designat, în domeniul învățământului, ca în etică altul, reforma presupune o anumită strategie, o anumită politică, acestea fiind, însă, subordonate interesului național, asigurarea continuării și dezvoltării de învățământ și a unor structuri organizatorice și institutionale flexibile și eficiente, a unei baze materiale satisfăcătoare, pe cât posibil optimă.

Prin urmare, sensul și valorile reformei scolare se referă la un spectru problematic larg, divers și complex, care interesează lumea școlii în special, de la ministerul de resort la conducerile tuturor unităților de învățământ, dar și societatea în ansamblu, dat fiind că, potrivit legii, „învățământul urmărește realizarea idealului educațional întemeiat pe tradițiile umane, pe valorile democrației și pe aspirațiile societății românești”. Toate acestea sunt menite să contribuie, între altele, „la păstrarea identității naționale” (art.3), „finalitatea școlii românești” fiind realizată „prin strategii și tehnici de instruire și educare, sustinute de științele educației și practica școlară, conform obiectivelor fiecărui nivel de învățământ” (art.4).

În acest context, pentru reușita reformei în acest domeniu, prezintă o deosebită importanță, dacă ne referim la învățământul superior, fie el de stat sau particular, asigurarea și respectarea normelor autonomiei universitare. Potrivit legii, „autonomia universitară constă în dreptul comunității universitare de a se conduce, de a-și exercita libertățile academice fără nici un fel de ingerințe ideologice, politice sau religioase, de a-și asuma un ansamblu de competențe și obligații în concordanță cu opțiunile și orientările strategice naționale ale dezvoltării învățământului superior stabilite prin lege” (art.89), autonomia universitară privind nemijlocit „dumeniile conducerii, structură și funcționarea instituției, ale activității didactice și de cercetare științifică, ale administrației și ale finanțării” (art.92).

Prin lege se statuizează caracterul unitar al sistemului național de învățământ și educație, învățământul partener acordat constituind o alternativă la învățământul de stat sau cooperând cu instituții și unități de învățământ partenari disponind de resurse organizaționale și funcționale.

Absorbând tema autonomiei universitare, trebuie spus că se

manifestă, încă sub diferite forme, tendințe de încărcare și ignorare a acesteia, inclusiv sub aspectul amestecului unor forțe politice de a impune unilateral anumite structuri organizatorice, noi instituții de învățământ de grad universitar, fără a consulta sau a fi seama de ceea ce legea numește atribuțiile și drepturile comunității universitare de a se conduce. Astfel, după cum se știe, autonomia universitară se realizează, între altele, în principal, prin programarea, organizarea, desfășurarea și perfecționarea procesului de învățământ, prin stabilirea specializărilor, a planurilor de învățământ și a programelor analitice etc. (art.92).

Să înțeleg că, între caracterul unitar al sistemului național de învățământ și educație – unitate de scopuri fundamentale, în primul rând, rezultată și din caracterul de prioritate națională, atribuit de lege, învățământului și autonomia universitară, nu există, principal, și nu pot fi admise contradicții, anomalii, iar, dacă acestea se ivesc, sensul și scopurile reale ale reformei solicită înlăturarea lor. Așa, de pildă, ni se pare că este ineficientă și în bună parte formală funcționarea separată, la nivel național, a unui Consiliu al rectorilor universităților de stat și a unui Consiliu al rectorilor universităților particulare.

Scopul fundamental și caracterul unitar al învățământului superior național, obiectivele sale comune solicită depășirea acestei diviziuni artificiale și crearea unui singur organism democratic, profesional al conducerilor instituțiilor de învățământ superior, care să reunescă deopotrivă instituțiile universitare de stat și pe cele particulare. De altminteri, pentru un asemenea obiectiv pledează însăși Legea Învățământului care, în articolul 140, prevede: „Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Învățământului constituie structuri de experți și se sprijină pe organisme consultative, la nivel național, alcătuite pe criterii de prestigiu profesional și moral: Consiliul Național pentru Reforma Învățământului, Consiliul Național de

Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior, Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământ Superior, societățile științifice naționale ale cadrelor didactice, Consiliul Național al Bibliotecilor, Consiliul Național al Rectorilor și comisiile naționale de specialitate pe discipline.” În acest fel, utilizarea eficientă a experiențelor, prin crearea unui singur Consiliu Național al Rectorilor, ar contribui la continuu perfectionare a activității didactice, științifice și educative în spațiul universitar românesc.

În altă ordine de idei, am dorit să subliniem, prin prima experiență a Fundației „România de Mâine” și Universității „Spiru Haret”, însemnatărea respectării prevederilor legale în legătură cu asigurarea unei baze materiale care să corespundă standardelor desfășurării unui proces instructiv-educativ de calitate. După cum se știe, legea înscrie obligația ca, pentru obținerea acreditării, orice unitate de învățământ particular să aloce cel puțin 25% din venituri pentru investiții în baza materială proprie. În acest spirit, Consiliul Fundației „România de Mâine” și Senatul Universității „Spiru Haret”, susținând și aplicând consecvent principiul non-profit, înscriști în lege, au alocat, an de an, peste 35% din venituri constituirii și dezvoltării unei baze materiale proprii corespunzătoare. În perspectivă imediată, practic din acest an, va începe construirea unui campus universitar modern, ce va îmbogăți semnificativ peisajul cultural-urbanistic al Capitalei.

Nu încapă îndoială că, din orice punct de vedere ar fi examinată, sensul, conținutul și finalitatea politicii școlare se confirmă și se validează în concordanță cu interesul național, cu deplina valorificare a resurselor umane ale țării.

1. A se vedea interviul acordat de prof.univ.dr.Andrei Marga, publicației „Tribuna Învățământului”, nr.438, 16 iunie 1998.

Cine decide?

(Continuare din pag. 1)

Ca realizatori de politici, ele înlătuiesc treptat statul național¹. La rândul său, americanul D.C.Korten remarcă: „G.A.T.T.-O.M.C. nu fac nimic pentru a limita capacitatea corporațiilor transnaționale de a-și folosi puterea economică pentru a elimina competitorii de pe piață prin mijloacele nedrepte, acapărând concurența prin fuziuni și achiziții sau formând alianțe strategice cu rivalii lor pentru a împărtășii tehnologia, facilități de producție și piețe”².

Transnaționalele promovează conștient un proces de integrare și globalizare centralistă. În aceste condiții, statele naționale, cu deosebire cele mici sau mai slabe, sunt, treptat, depozitate în diferite proporții de o scară din atribuțiile lor.

Așadar, în timp ce în economiile naționale, îndeobște ale țărilor mai slabe, în măsura democrației, se impune o politică de descentralizare care le slăbește și mai mult forțele, pe plan internațional, și cu atât mai mult mondial, marile decizii încep să se adopte mai mult sau mai puțin centralizat, rolul F.M.I. și al Bancii Mondiale fiind dințre cele mai însemnante.

Companiile transnaționale își impun pe această cale interese și își întăresc pozițiile. Și astfel, în timp ce se vorbește continuu despre libertate, drepturile omului și ale națiunilor, independența și suveranitatea statelor naționale - și o dată cu ele și ale cetățenilor lor - sunt limitate în favoarea organismelor transnaționale

formeză cum le convine, după alte criterii decât cele care funcționează pe piață mondială. Dacă prima, calea distorsionată volumul importurilor și exporturilor, dar profiturile pleacă, totuși, în afara țării din care provin, prin ceea de a doua, manipularea prejurilor declarate poate conduce atât la transferarea unor profituri mascate, precum și la ocolirea masivă a taxelor vamale naționale, ca și a impozitului pe o bună parte din profitul real. Drept urmare, prin însuși mecanismul lor de funcționare, transnaționalele au posibilități suplimentare de căstig față de companiile naționale, iar aceasta nu întârge statul național pe seama căruia se desfășoară activitatea, ci, din contră, îl slăbește; în plus, capătă o putere care le dă posibilitatea să-și influențeze economic, politic și social, în direcția care le convine și aceasta cu atât mai mult când reușește să apăreze și poziții-cheie în respectiva economie națională, în această privință dominându-asupra domeniului bancar fiind un exemplu.

Dar nu numai atât. Prin mecanismul lor de funcționare, companiile transnaționale au și posibilitatea ca, atunci când socot necesar, să decidă de sine stătător înlocuirea unei producții naționale cu una din altă țară (unde transnaționala are unități de producție ale ei) și astfel să producă somaj într-o parte și să-l prevină sau reducă în alta, iar, pe termen lung, să provoace chiar dezindustrializarea unei țări. O dată mai mult se observă, astfel, pericolul pe care-l reprezintă pentru o țară trecerea pachetelor de control ale acțiunilor dintr-o ramură importantă sau întreprindere-cheie, în mâna unei transnaționale. Și nu trebuie uitate nici dificultățile ce pot fi create balanței de plată externe a țării respective. De asemenea, trebuie avut în vedere faptul că schimbările într-o firmă pot ocoli – prin prejurile practice de transnațională – influențele modificării ratei de schimb. De aceea, transnaționalele pot evita măsurile luante de un stat cu privire la influențarea ratei de schimb pentru ajustarea balanței de plată externe și astfel să provoace sau să mențină dezechilibre structurale în balanța comercială a acestuia și, totodată, să influențeze rata de schimb în sensul dorit de transnațională. Nu mai vorbim de influențele mișcărilor de capital internațional pe termen scurt și de speculațiile valutare ce pot fi organizate ușor de către transnaționale, ca și de instituțiile financiare internaționale, mai ales că o mare parte din tranzacțiile ce treac prin piețele bursiere străine o reprezintă mișcarea de capital pe termen scurt în afara posibilităților de influențare din partea statului național respectiv.

Pentru o țară cu o economie în tranziție, împinsă în stare de degradare, cum este cea din România, luarea în considerare a modului de a acționa al transnaționalelor este de cea mai mare însemnatate. Aceasta pentru că guvernul, prin măsurile pe care le adoptă, să nu conduce la sporirea costurilor tranziției și să acioneze fară a pună în pericol interesele economice naționale de durată.

Evident, transnaționalele constituie fenomene specifice ale economiei de piață și chiar pronunțarea numelui lor te face să te gândești la piețe internaționale. Dar lucrurile nu trebuie idealizate și privite cu usurință, ci mai profund. Astfel, dacă se vorbește de piața internațională nu trebuie făcută eroare de a o considera perfectă, așa cum se presupune teoretic în manuale, căci practic ea este o piață imperfectă ce cunoaște o serie de importante eșecuri. Totodată, companiile transnaționale tind deseoară să ocolească piața internațională de bunuri și servicii, pe de o parte, prin mutarea cămpului afacerilor de pe piața internațională pe piața internă a fiecărei țări cu ajutorul investițiilor directe, iar, pe de altă parte, prin utilizarea livrărilor între filialelor lor la prețuri pe care le

ale întreprinderilor multinnaționale este acum în curs de substituție a consumului internațional. Aceste componente ale întreprinderilor multinnaționale, în general, ocolește piața și de aceea politica de stat nu se aplică ușor, iar efectele lor au devenit tot mai mici³.

Dar lucrările pot fi și alte înțelegeri, în procesul luptei dintre transnaționale. Bunația, după cum se spune din presă, de către an, compania Bell Helicopters se lupă să acapareze și piața și producția românească de elicoptere. Acum luptă este în toi, contractul fiind denumit „contract fabulos al secolului”. În guvern, ministru armate susține această operațiune, firma ia 70 la sută din acțiunile I.A.R., și, astfel, controlul asupra uzinei care renunță la elicopterul ei, iar Guvernul român se obligă să cumpere 96 de elicoptere pe care uzina le va primi pentru montare, sub numele de conveniență „Dracula”. Ministerul industriei și comerțului arată însă că afacerea este păgubitoare pentru România, iar reprezentantul F.M.I. în România declară că acordarea pe elicoptere a celor circa 2 miliarde de dolari nu poate constitui o prioritate acum pentru țara noastră. Ministerul Armate declară, totuși, că, până la urmă, cumpărarea elicopterelor este nu o chestiune de afaceri, ci de apărare. Dar se pun astfel de întrebări: când noi producem propriile elicoptere după licență occidentală europeană, ce imens pericol militar extem amenință România, incă să determine operația amintită și uriașă cheltuielă, mai ales că statul nu are bani suficienți la buget pentru agricultură, sănătatea publică, învățământ etc.?

Prima concluzie care se desprinde din cele arătate este aceea că, dacă în condiții contemporane, de obicei, o țară nu se mai cucerește direct cu armata, ci economic și finanțier, apariția și creșterea puterii transnaționalelor urșăază enorm acest lucru și îl face, într-o anumită măsură, dificil de observat deoarece, cel puțin la început, este mai greu să-ji dai seama cine anume reprezintă, în ultimă instanță, cuceritorul sau cuceritorii. De aceea, dezvoltarea unui sistem de informații economice și finanțiere proprii și adecvat interesului național constituie o regulă de fier pentru un stat național și democratic, pentru a ști cum să se apere, cum să se compore prompt și eficace. Nu este de mirare că la cererea transnaționalelor, uneori, astfel de servicii sunt desființate atunci când nu convin celor afectați de activitatea lor.

(Va urma)

1. Shigenobu Yamamoto, *Forming a postnational global economy* in „Kansai University Review of Economics and Business”, vol. 25, nr. 2 din martie 1997, pag. 19.

2. David C.Korten, *Corporatiile conduc lumea*, traducere de Ligia Caranfil, București, Editura Antet, 1998, pag. 203 și 204.

3. Yamamoto, op. cit., pag. 25.

ABONAMENTE

LA REVISTA

„OPINIA NAȚIONALĂ”

La toate oficile poștale din țară se pot face abonamente la revista noastră.

Costul unui abonament:

- **8.400 lei pe trei luni;**
- **16.800 lei pe șase luni;**
- **33.600 lei pe 12 luni.**

**ÎN CATALOGUL DE DIFUZARE
A PRESEI AL S.C. RODIPET - S.A.
REVISTA ESTE ÎNSCRISĂ LA
NUMĂRUL 2.256.**

OPINIA NAȚIONALĂ

Permanențe românești

ADRIAN MANIU

Modernist sau tradiționalist?

S-a născut în București la 6 februarie 1891, dar se trăgea dintr-o veste din familia de cărturari și revoluționari din Ardeal, după tată, iar, după mama, din boieri olteni.

A fost frate cu renumita plasticiană Rodica Maniu. Urmează la liceele „Gh. Lazăr” și „Matei Basarab” din Capitală. Debutează, la 15 ani, în revista școlară „Răsărit de soare”, cu versuri.

În 1910 se înscrie la Facultatea de Drept, pe care o absolvă în 1913. Va practica foarte puțin avocatura și se va dedica aproape exclusiv literaturii. Face parte din Cenacul lui Macedonski și colaborează la reviste simboliste ca: „Simbolul” și „Insula” (1912) sau de altă orientare precum: „Noua Revistă Română” (1914), „Cronica” (1915-1916), „Flacără” (1916), „Cugeul românesc” (1922-1923), „Gândirea” (1921-1931), „Luceafărul” (1960).

Poet simbolist și modernist, debutează totuși editorial cu un volum de poeme în proză: „Figurile de ceară” (1912). În 1915 publică poemul „Salomeea sau urmările unei proaste educații”, în care se dezvoltă ca un excelent

plângând pe împăratul, zeu necunoscut, în descântece sfârșite, chiuind”

(Lumina vie)

Versurile lui Adrian Maniu cântă pământul și peisajul românesc, într-o structură prozodică insolită, a cărei aparență lasă impresia de prozopoem, de inedit

Prof.univ.dr. Ioan Dodu BĂLAN

surprizător care sfidează prozodia tradițională. În realitate, în interiorul versetelor întâlnim ritmul, rima, cenzura, strofa poeziei traditionale, ca în această foarte plastică, sugestivă și sintetică vizuiește și jări definiții în elementele ei strict geografice, uneori, fără implicarea istoriei, a folclorului și a elementului uman:

„Colinele înalță-n seară spinările albastre... drumuri lungi, călăuzite cu procesiunile de plopii... O mlaștină închide ochiul sub o sprâncenă de pădure... Împletictele izlazuri sfârșesc la răpile din gropi.

Fântâna spânzură în slavă burdufu-n pârghia furcată... Cu șarpe-n plisc, se lasă barza - din cer de fumuri înegriri... Agale, - urnesc cirada lor bălătă, - lung rumegând în tihănu, botul le picură argint topit.

Motatii ciocârlanii din sănături - sar, bulgări de pământ, zvâgnii. - În măracini, pitici ghem, iepuri lungesc urechile, luând seară... - pe luncă - salvele de pușcă, - răspund ogari chelâlăiți.

Sfîntirea intră-n coborâre, - torc fungejii fir de soare... - Păduri, pământuri și prundișuri - coclesc sub cerul de aramă - Salcâmii fură punni de paie din carele tânguitoare”.

Au avut dreptate cei ce au observat că Adrian Maniu - care a fost un excelent critic al artelor plastice - e un artist plastic refuzat care s-a refugiat în poezie, precum Tf. Gauthier.

Pastelurile lui Adrian Maniu, tablourile de natură, au un caracter pronunțat pictural și iconografic:

„Deodată, stolul găștelor sălbaticie: greu triunghi, deschis, șovând, pesto toamnă... Despletite-n avânt tremurat, două sălcii se săruță.”

(26 August)

sau:

„Pe stânci,
deasupra râpelor adânci
calul negru bate din copite
stele rătăcite

Culegere: Cântece de dragoste și moarte (1935) conține, alături de 26 August, alte poezii de ocontestabilă frumusețe, precum: Glas de toamnă, Furtună de toamnă, Într-o grădină veche, Măgura dea mare, Întâile stele, Dorul meu, Cântec de dragoste moartă s.a., în care, cum observă Ion

autor de portrete plastice, realizate cu culori în cuvinte: „Să vie Salomeea! Ca un șarpe tărându-se spre strachina cu lapte,/Cu ochi de aur în aurii inele,/Cu pleoape de cerneală,/Cu tâmpalele înrămurite de vine verzi ca fieră/ Salomeea aparține fluxului de adaptări biblice, practicate de Maeterlinck și Oskar Wilde - Adrian Maniu se afirmă în continuare ca un excelent cronicar plastic, ca dramaturg cu piesele Meșterul (1922), Lupii de aramă (1929), ca dramatizări ale unor opere epice în versuri, împreună cu Ion Pillat, (Dinu Păturică, după romanul lui Nicolae Filimon: Ciocoi vechi și noi și alta după basmul lui P. Ispirescu: Tinerețe fără bătrânețe). În domeniul poeziei a scris: Lângă pământ (1924), Drumul spre stele (1930), Cartea tării (1934), Cântece de dragoste și moarte (1935) și cu numeroase volume de traduceri din Pușkin, Lermontov, Ibsen, G. Hauptman, Katona Joszef, Griboedov, Li-Tai-Pe. Moare la 20 aprilie 1968.

Negoitescu, se afirmă o solitudine, o tristețe care nu e nici organică (Bacovia), nici metafizică (Blaga), nici estetică (Vinea, ci morală”. Ca în poezia simbolistă și la Maniu obiectele cântă, amintindu-ne că „sunt lacrimae mererum” și mărturisind singurătatea omului. De unde și nota mărturisind singurătatea omului. De unde și nota gravă, apăsațoare, uneori, ritmul greoi, scutit de fluiditatea lesnicioase, al versurilor sale, care exprimă adesea un fantastic autohton, prin simbolurile miraculosul presărat cu haturile dintre luciditate și ispita misterului ca în antologica baladă Fata pândarului, care și cheamă iubul cu vrăji ca să vie „pe trestie încălecat” și, confundându-l cu Necuratul, îl ucide:

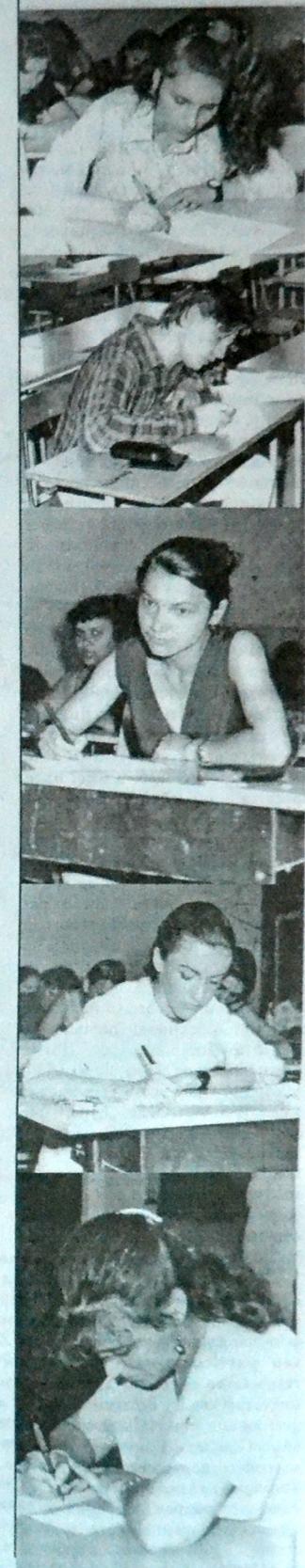
„Copila s-a ridicat dezbrăcată,
a căutat toporul, nu l-a găsit îndată,
a luat pușca, și tremurând a ochit omor
detunat prin crucea ferestrei din pridvor,
răpunând strigoil,urgisitului
cu plumb și pucioasă prin pieptul iubitului”

Sunt poezii fantastice care ne amintesc de Pui de găi și Ucigă-l toaca de Tudor Arghezi.

Cu patru ani înainte de moarte, cu o modestie rară care-l înalță, Adrian Maniu, pregătindu-și un volum ontologic, declară: „Prinind înapoi, mecanic, peste aceste slove, mă întreb singur în ce măsură mi-am împlinit îndatoririle de argat al muzeelor (...). Ca literatură originală, aportul meu e mult prea sărac. Pornind, ca ucenic, din vechile cântece și mituri ale poeziei populare, prețuind, deopotrivă, cu entuziasm, realizările literaturii culte, am străbătut prin țară și prin cărți, culegând priveliști, întocmai ca un zugrav. Firește, atâtă îspravă dă nestatornică îndreptățire pentru îndelungarea vremii trăită. E adevarat că silința mea, ca și atâtă altă poetă, a rostogolit imagini, rotunjindu-le în felul pietricelelor de râu. Unele vor purta scânteieri care se sting. (Scosă din valuri, piatra își întunecă transparența, mai totdeauna).

În valurile timpului care o duce în eternitate, poezia lui Adrian Maniu își păstrează strălucirea.

Examene
la
„Spiru Haret”

REVISTA

OPINIA
națională

Director:
Prof.univ.dr.
Aurelian BONDREA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului, Sector 4, Telefon: 330.30.40/interior 182
Revista OPINIA NAȚIONALĂ este înregistrată la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci
la nr. 24.000/7.090.672 din 3 septembrie 1997.

Revista se poate procură prin abonament la toate oficile postale din țară. În Catalogul RODIPET, revista se regăsește la poziția 2.256.

Costul unui abonament trimestrial este de 8.400 lei.

De asemenea, solicitări de abonamente se pot adresa redacției, cu plată prin mandat poștal sau dispoziție de plată pe adresă: Fundația "România de Mâine", Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului, Sector 4, București, Cont 451.00.972-B.C.R.-S.M.B.

Machetarea computerizată și tiparul executat de
LABORATORUL DE TEHNOREDACTARE ȘI
TIPOGRAFIA

FUNDATIEI "ROMÂNIA DE MÂINE"